

вантаження та професійних викликів, що є необхідною умовою розвитку професійної креативності в умовах цифровізації освіти.

Отже, зазначені психологічні показники є важливими складовими професійної креативності майбутніх учителів, оскільки забезпечують розвиток творчого мислення, емоційної гнучкості, самостійності та готовності до інноваційної професійної діяльності засобами нових медіа.

Згідно того, *професійна креативність майбутніх учителів* розуміється нами як інтегративна особистісно-професійна характеристика, що виявляється у здатності майбутнього педагога творчо мислити, генерувати нові педагогічні ідеї, ефективно використовувати нові медіа та цифрові ресурси, здійснювати інноваційну професійну діяльність і знаходити нестандартні рішення в умовах сучасного освітнього середовища. Її основою виступають емоційний інтелект, внутрішня відповідальність, психологічна стійкість, медіакомпетентність та готовність до саморозвитку.

Рівень медіакультури майбутніх учителів є важливим показником сформованості професійної креативності, оскільки визначає здатність особистості критично сприймати інформацію, усвідомлено взаємодіяти з медіапростором, створювати творчий цифровий контент та ефективно використовувати нові медіа у професійній діяльності. Домінування середнього рівня медіакультури свідчить про наявність у студентської молоді базових цифрових і медіаосвітніх компетентностей, однак недостатній розвиток аналітичного мислення, фактчекінгу та інформаційної автономії вказує на потребу подальшого розвитку професійної креативності в умовах цифровізації освіти.

Висновки та перспективи подальших розвідок наперед. Отже, нові медіа виступають важливим засобом формування професійної креативності майбутніх учителів в умовах цифровізації освіти. Їх використання сприяє розвитку творчого мислення, медіакомпетентності, емоційної гнучкості, здатності до самовираження та створення інноваційного освітнього контенту. Нові медіа забезпечують інтерактивність навчання, активізують пізнавальну діяльність студентів, підтримують проєктну й комунікативну взаємодію, а також формують готовність до професійної діяльності у сучасному цифровому освітньому середовищі.

Результати дослідження підтвердили, що професійна креативність майбутніх учителів тісно пов'язана з рівнем медіакультури, емоційного інтелекту, внутрішньої відповідальності та психологічної стійкості особистості. Саме ці характеристики забезпечують здатність майбутнього педагога критично працювати з інформацією, творчо використовувати цифрові ресурси та адаптуватися до швидких змін сучасного інформаційного простору.

Таким чином, використання нових медіа у професійній підготовці майбутніх учителів є важливим чинником розвитку їхньої професійної креативності, конкурентоспроможності та готовності до інноваційної педагогічної діяльності.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з вивченням психологічних механізмів розвитку професійної креативності засобами цифрових технологій та розробленням ефективних моделей медіаосвітньої підготовки майбутніх педагогів.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Guilford J. P. Creativity: Yesterday, Today and Tomorrow. *Journal of Creative Behavior*. 1967. Vol. 1(1). P. 3–14.
2. Torrance E. P. *Torrance Tests of Creative Thinking: Norms and Technical Manual*. Lexington: Ginn and Company, 1974. 184 p.
3. Морзе Н. В., Биков В. Ю. Медіаосвітні технології у професійній підготовці майбутніх педагогів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2021. Т. 83. № 3. С. 15–27.
4. Онкович Г. В. Медіаосвіта в сучасній педагогічній підготовці майбутніх учителів. *Вища освіта України*. 2020. № 2. С. 45–52.
5. Сисоєва С. О. *Основи педагогічної творчості*: підручник. Київ: Міленіум, 2006. 344 с.

REFERENCES

1. Guilford, J. P. (1967). Creativity: Yesterday, today and tomorrow. *Journal of Creative Behavior*. 1(1). Pp. 3–14. [in English]
2. Torrance, E. P. (1974). *Torrance Tests of Creative Thinking: Norms and technical manual*. Lexington: Ginn and Company [in English]
3. Sysoieva, S. O. (2006). *Osnovy pedahohichnoi tvorchosti [Fundamentals of pedagogical creativity]*. Kyiv: Milenium [in Ukrainian]
4. Morze, N. V., & Bykov, V. Yu. (2021). *Mediaosvitni tekhnologii u profesiinii pidhotovtsi maibutnix pedahohiv [Media education technologies in the professional training of future teachers]*. *Informatsiini tekhnologii i zasoby navchannia*. 83(3). S. 15–27 [in Ukrainian]
5. Onkovych, H. V. (2020). *Mediaosvita v suchasni pedahohichni pidhotovtsi maibutnix uchyteliv [Media education in modern pedagogical training of future teachers]*. *Vyshcha osvita Ukrainy*. №2. S. 45–52. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЗБАРАЩУК Олег – аспірант кафедри цифрових технологій і професійної освіти Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Наукові інтереси: нові медіа як засіб формування професійної креативності майбутніх учителів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

ZBARASCHUK Oleg – PhD student of the Department of Digital Technologies and Vocational Education of the Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University.

Scientific interests: new media as a means of forming the professional creativity of future teachers.

Стаття надійшла до редакції 19.03.2026 р.

Стаття прийнята до друку 29.03.2026 р.

УДК 378.035:355(73)

DOI: 10.36550/2415-7988-2026-1-223-840-844

ISSN 2415–7988 (Print) ISSN 2521–1919 (Online)

ПОЛТОРАКОВ Олексій –

кандидат політичних наук, старший дослідник Інституту стратегічних комунікацій

Національного університету оборони України

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2418-0969>

e-mail: o.poltorakov@edu.nuou.org.ua

ЩИГОЛЬ Ірина –
кандидат соціологічних наук,
провідний соціолог навчальної та освітньої лабораторії
кафедри методології та методів соціологічних досліджень
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5503-2235>
e-mail: irynashi@gmail.com

ІНСТИТУЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ОФІЦЕРА У СИСТЕМІ ROTC ЗБРОЙНИХ СИЛ США

У статті досліджено інституційно-педагогічні особливості професійного становлення офіцера в системі Reserve Officers' Training Corps (ROTC) Збройних Сил США. На відміну від традиційного підходу, що розглядає ROTC переважно як канал кадрового поповнення збройних сил, у пропонованій роботі обґрунтовано концепцію ROTC як інституційно-педагогічного середовища професійної соціалізації та лідерського становлення майбутнього офіцера ЗС США. Актуальність дослідження зумовлена потребою осмислення зарубіжного педагогічного досвіду для розвитку системи військової освіти України, зокрема в частині створення інтегрованих освітніх просторів, що поєднують академічну, практичну та лідерську підготовку.

Методологічну основу дослідження становить інституційно-педагогічний підхід, який дав змогу розглядати ROTC не лише як форму військової підготовки, а як цілісне інституційно-педагогічне середовище професійного становлення офіцера ЗС США. У роботі використано методи аналізу наукової літератури, порівняльно-педагогічного аналізу, концептуального моделювання та узагальнення.

Виокремлено та схарактеризовано п'ять ключових компонентів педагогічного середовища ROTC: академічний, лідерсько-практичний, соціалізаційний, оціночно-селекційний та інтеграційний. Показано, що специфіка ROTC полягає в тому, що професійне формування майбутнього офіцера здійснюється не в ізольованій військовій інституції, а в педагогічно організованому університетському просторі, який поєднує академічне навчання, лідерську практику, професійну соціалізацію та систему довготривалого оцінювання. Зроблено висновок, що для України цінність досвіду ROTC полягає не в копіюванні конкретних інституційних форм, а в адаптації педагогічних принципів, які можуть бути реалізовані в межах розвитку університетської військової підготовки.

Ключові слова: військова педагогіка; ROTC; професійне становлення офіцера; педагогічне середовище; лідерська освіта; професійна соціалізація; США.

POLTORAKOV Oleksii –
Candidate of Political Sciences,
Senior Research Fellow Strategic Communications Institute
National Defence University of Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2418-0969>
e-mail: o.poltorakov@edu.nuou.org.ua

SHCHYGOL Iryna –
Candidate of Sociological Sciences, Leading Sociologist of the
Training and Educational Laboratory of the Department
of Methodology and Methods of Sociological Research
of the Taras Shevchenko National University of Kyiv
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5503-2235>
e-mail: irynashi@gmail.com

INSTITUTIONAL-PEDAGOGICAL FOUNDATIONS OF OFFICER PROFESSIONAL FORMATION IN THE U.S. ARMED FORCES ROTC SYSTEM

The article examines the institutional-pedagogical dimensions of officer professional formation within the Reserve Officers' Training Corps (ROTC) system of the United States. In contrast to the traditional approach that treats ROTC primarily as a manpower supply channel for the armed forces, this study substantiates the concept of ROTC as an institutional-pedagogical environment for professional socialization and leadership development of future officers. The relevance of the research is determined by the need to comprehend foreign pedagogical experience for the development of Ukraine's military education system, particularly in creating integrated educational environments that combine academic, practical, and leadership training.

The methodological foundation of the study is an institutional-pedagogical approach, which enabled the author to consider ROTC not merely as a form of military training but as a holistic institutional-pedagogical environment for officer professional formation. The research employs methods of scientific literature analysis, comparative pedagogical analysis, conceptual modeling, and generalization.

Five key components of the ROTC pedagogical environment are identified and characterized: academic, leadership-practical, socialization, assessment-selection, and integration. It is demonstrated that the specificity of ROTC lies in the fact that the professional formation of future officers occurs not in an isolated military institution but in a pedagogically organized university space that combines academic learning, leadership practice, professional socialization, and a system of long-term assessment. The conclusion is drawn that for Ukraine, the value of the ROTC experience lies not in copying specific institutional forms but in adapting pedagogical principles that can be implemented within the development of university-based military training.

Key words: military pedagogy; ROTC; officer professional formation; pedagogical environment; leadership education; professional socialization; USA.

*Нація, яка проводить чітку межу між воїном і мислителем, ризикує отримати битви, які ведуть дурні, а мислення – боягузи.
сер Вільям Френсіс Батлер, «Charles George Gordon» (1889)*

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У сучасних умовах трансформації сектору безпеки і оборони України особливого значення набуває пошук таких моделей військової освіти, які

поєднують професійну військову підготовку, університетське середовище та дієві механізми формування майбутнього офіцерського складу. Вітчизняна система підготовки офіцерів запасу на кафедрах

військової підготовки цивільних закладів вищої освіти характеризується низкою соціально-інституційних обмежень, що зумовлює її недостатню ефективність [7].

Особливий інтерес у цьому контексті становить військово-педагогічний досвід США, де програми ROTC функціонують не просто як канал кадрового поповнення офіцерського корпусу, а як цілісне педагогічне середовище, у якому академічне навчання, лідерська практика, ціннісно-нормативна система та процедури оцінювання інтегровані в єдиний процес професійного становлення майбутнього офіцера. Йдеться про спеціально організований соціально-освітній простір, у якому академічна підготовка, лідерська практика, військово-професійна культура, система оцінювання та міжособистісна взаємодія об'єднані в єдиний процес професійного формування майбутнього офіцера.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній науковій літературі проблематика військової підготовки у закладах вищої освіти США розглядається переважно крізь призму організаційно-педагогічних, методичних та нормативних аспектів [11; 12; 13]. Водночас військово-педагогічний вимір ROTC як цілісного середовища професійного становлення офіцера ЗС США у вітчизняному дискурсі представлений недостатньо системно та цілісно.

У сучасних американських науково-аналітичних працях ROTC розглядається не лише як механізм кадрового поповнення, а і як освітнє середовище, що поєднує академічну підготовку, лідерський розвиток і професійну соціалізацію. Уже в перших ґрунтовних академічних працях, присвячених ROTC, програма аналізувалася саме як освітнє середовище, що інтегрує цивільну та військову складові [3]. Сучасні американські автори розвивають цю лінію, досліджуючи ROTC як простір цілісного розвитку особистості та ефективного громадянства [6], як механізм формування лідерських якостей через практичну підготовку [4; 9], а також як чинник соціальної інтеграції та професійної ідентичності кадетів [1; 8]. Подібне трактування ROTC як інституційної основи довготривалого професійного формування простежується й у роботі С. Jensen, де модель ROTC розглядається як підґрунтя для підготовки кадрів у сфері «розвідувального співтовариства» (*intelligence community*) [2].

Мета статті. Метою статті є виявлення та характеристика педагогічних особливостей професійного становлення офіцера в системі ROTC США. Для досягнення цієї мети поставлено такі завдання: обґрунтувати концепцію ROTC як педагогічного середовища професійного становлення офіцера; виокремити та схарактеризувати ключові компоненти цього середовища; розкрити механізми професійної соціалізації та лідерського розвитку кадетів у межах ROTC; визначити потенційно релевантні для України педагогічні принципи цієї моделі.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження становить інституційно-педагогічний підхід, який дав змогу розглядати ROTC не лише як форму військової підготовки, а як цілісне педагогічне середовище професійного становлення офіцера. У роботі використано методи аналізу наукової літератури, порівняльно-педагогічного аналізу, концептуального моделювання та узагальнення. Джерельну базу становлять сучасні англомовні наукові публікації

з проблем військової педагогіки, лідерства, професійної соціалізації та інтеграції військової й цивільної освіти, а також офіційні документи U.S. Army Cadet Command.

Виклад основного матеріалу дослідження. **ROTC як інституційно-педагогічне середовище професійного становлення офіцера ЗС США.** Традиційний підхід до аналізу ROTC розглядає цю програму передусім як один із механізмів кадрового поповнення збройних сил. Однак такий погляд не враховує інституційно-педагогічної природи ROTC, яка полягає в тому, що це не просто сукупність навчальних дисциплін або тренувальних заходів, а спеціально організований соціально-освітній простір, у якому академічне навчання, лідерська практика, ціннісно-нормативна система, процедури оцінювання та міжособистісна взаємодія об'єднані в цілісний процес професійного становлення майбутнього офіцера.

Як зазначають дослідники, ROTC функціонує як простір цілісного розвитку особистості та свідомого громадянства, де формування професійних компетентностей (військових, офіцерських) нерозривно пов'язане з вихованням громадянської відповідальності [6]. Саме поєднання освітньої та соціалізаційної функцій вирізняє ROTC серед інших моделей підготовки офіцерського складу, включно з військовими академіями (*service academies*) та офіцерськими школами (*officer candidate schools*).

Специфіка цього інтегрованого освітньо-професійного простору полягає в тому, що він формує майбутнього офіцера ЗС США не через автономну військову інституцію (як це відбувається у військових академіях), а через занурення кадета в загально-університетське середовище, де військова підготовка є органічною складовою ширшого освітнього процесу. Це забезпечує поєднання академічної культури, лідерської практики та військової соціалізації в єдиному просторі професійного становлення.

Компоненти педагогічного середовища ROTC. На основі інституційного аналізу структури та змісту програм ROTC можна виокремити п'ять ключових компонентів цього інтегрованого простору професійного становлення.

Академічна компонента. ROTC інтегрований у цивільне університетське середовище, де кадети одночасно здобувають вищу освіту за обраною спеціальністю та проходять курси військової науки (*Military Science*). Як показують практичні педагогічні дослідження, існує симбіотичний зв'язок між академічним навчанням кадетів та їхньою військовою підготовкою: навички критичного мислення, етичної рефлексії та інтерпретаційного аналізу, сформовані під час вивчення академічних дисциплін, безпосередньо підсилюють лідерську ефективність кадетів у військовому контексті [8].

Лідерсько-практична компонента. Практична складова ROTC реалізується через щотижневі лідерські лабораторії (*Leadership Labs*), польові тренування та обов'язковий літній збір (*Cadet Summer Training*). Як зазначає П. Меле, програма Army ROTC цілеспрямовано формує «довірих армійських професіоналів» через поєднання академічного вивчення військової науки, фізичної підготовки та лідерських практик [4]. Експериментальні дослідження підтверджують педагогічну ефективність такого підходу: лідерська ефективність кадетів позитивно пов'язана зі здатністю до рефлексивного дистанціювання у стре-

сових умовах, що формується саме під час практичних тренувань [9].

Соціалізаційна компонента. Університетське військово-професійне середовище ROTC є потужним чинником професійної соціалізації, формування офіцерської ідентичності та засвоєння військових цінностей. Важливу роль у цьому процесі відіграє взаємодія кадетів із «професором військових наук» (Professor of Military Science) – старшим офіцером, який виконує функції керівника військового підрозділу ROTC, викладача й ментора. Дослідження підтверджують, що належність до ROTC формує унікальний досвід кадетів у цивільному університетському середовищі, який суттєво відрізняється від досвіду інших студентів, створюючи специфічне соціальне самопочуття та професійну ідентичність [1]. Додаткове свідчення важливості цього компонента знаходимо в емпіричному дослідженні, яке виявило позитивний вплив спеціально організованих адаптаційних заходів на відчуття належності (sense of belonging) кадетів першого року навчання до університетської та військової спільнот [10].

Оціночно-селекційна компонента. Система ROTC передбачає поступове, багаторівневе оцінювання кадетів, яке охоплює академічну успішність, результати військової підготовки, лідерські оцінки та підсумковий рейтинг. Такий підхід дає змогу не лише визначити рівень підготовки кадета, а й сформувати його професійну траєкторію через систему розподілу за військовими спеціальностями. Як свідчать нормативні документи *U.S. Army Cadet Command*, під час процедур відбору і розподілу враховуються академічна успішність, результати військової підготовки, лідерські оцінки, підсумковий рейтинг, індивідуальні побажання та кадрові потреби виду збройних сил [5].

Інтеграційна компонента. ROTC функціонує на перетині цивільного та військового середовищ, забезпечуючи постійну взаємодію між ними. Як зазначають дослідники, програми ROTC слугують «мостом» між військовими та суспільством, а кадети виступають де-факто «амбасадорами» військових цінностей у цивільному середовищі [5]. Водночас інтеграція військової підготовки в цивільне університетське середовище не є безпроблемною: для досягнення легітимності в очах університетської спільноти підрозділи ROTC змушені докладати значно більших зусиль, ніж звичайні академічні департаменти, що свідчить про постійну потребу доводити свою освітню цінність [14] та суспільну легітимність.

Критичний вимір інституційно-педагогічного середовища ROTC. Попри загальну успішність моделі ROTC, інтеграція військової підготовки у цивільне університетське середовище супроводжується низкою інституційних і соціокультурних напружень. У період В'єтнамської війни та дії політики *“Don't Ask, Don't Tell”* програми ROTC зазнавали значного тиску з боку університетської спільноти, що в окремих випадках призводило до їхнього вилучення з кампусів [15]. Це свідчить про те, що інтеграція військової підготовки в цивільне освітнє середовище не є усталеною даністю, а потребує постійної адаптації до мінливого соціокультурного контексту.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Проведене дослідження дає підстави сформулювати такі висновки.

По-перше, програми ROTC у США доцільно розглядати не лише як механізм кадрового попов-

нення збройних сил, а як інституційно-педагогічне середовище професійного становлення офіцера ЗС США, що поєднує академічне навчання, лідерську практику, професійну соціалізацію та систему довготривалого оцінювання в єдиному університетському просторі.

По-друге, специфіка цього середовища полягає в тому, що професійне формування майбутнього офіцера ЗС США здійснюється не у автономній військовій інституції, а через занурення кадета в цивільне університетське середовище, де військова підготовка є органічною складовою ширшого освітнього процесу.

По-третє, педагогічна ефективність ROTC забезпечується поєднанням п'яти компонентів: академічного, лідерсько-практичного, соціалізаційного, оціночно-селекційного та інтеграційного, які разом створюють цілісне середовище професійного становлення майбутнього офіцера ЗС США.

По-четверте, для України інституційно-педагогічна цінність досвіду ROTC полягає не в копіюванні конкретних інституційних форм, а в адаптації педагогічних принципів, які можуть бути реалізовані в межах розвитку університетської військової підготовки: інтеграція цивільної та військової освіти, розвиток лідерсько-практичного компонента, впровадження системи довготривалого оцінювання та відбору (селекції), розвиток інституту офіцера-наставника/ментора як ключової ланки професійної соціалізації майбутнього офіцера Сил оборони України.

Нарешті, інституційно-педагогічна специфіка ROTC полягає у формуванні офіцера через довготривале перебування в інтегрованому університетському середовищі, де професійна підготовка, лідерська практика, соціалізація та академічна освіта утворюють єдиний процес професійного становлення.

Перспективним напрямом подальших досліджень є порівняльний аналіз педагогічних середовищ професійного становлення офіцерів у США, Канаді, Великій Британії та країнах Балтії, а також вивчення можливостей адаптації окремих компонентів педагогічного середовища ROTC до української системи військової освіти.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Buckley J. B., Rivers I. D., George C. E., Pratt T. L., Pifer M. J. “Not camouflaging anything”: The influence of ROTC affiliation on campus climate and sense of belonging. *Journal of Diversity in Higher Education*. 2025. Vol. 18. No. 1. P. 37–48. DOI: 10.1037/dhe0000469
2. Jensen C. The Intelligence Officer Training Corps: An ROTC-style program for the IC. *International Journal of Intelligence and CounterIntelligence*. 2011. Vol. 24. No. 4. P. 733–745. DOI: 10.1080/08850607.2011.598806
3. Masland J. W., Lyons G. M. *Education and Military Leadership: A Study of the ROTC*. Princeton : Princeton University Press, 1959. 304 p.
4. Mele P. A. Army ROTC and military science: Developing trusted Army professionals. *New Directions for Student Leadership*. 2020. Vol. 2020. No. 165. P. 137–148. DOI: 10.1002/yl.20375
5. Moore E., Swick A. *Leveraging ROTC to Span the Civil-Military Gap*. Washington, D.C. : Center for a New American Security. 2018. 18 p. URL: <https://www.cnas.org/publications/reports/working-paper-leveraging-rotc-to-span-the-civil-military-gap>
6. Pifer M. J., Buckley J. B. Holistic Development Toward Effective Citizenship as a College Outcome: The Example of ROTC. *Journal of College Student Development*. 2024. Vol. 65. No. 6. P. 591–608. DOI: 10.1353/csd.2024.a944809

7. Полтораков О. Ю., Щиголь І. В. Соціально-інституційні проблеми підготовки офіцерів запасу в сучасній Україні. *Військова освіта*. 2021. № 1(43). С. 246–253. DOI: 10.33099/2617-1783/2021-43/246-253

8. Rohrer K. E., Smith M. J. Classwork and the Corps: The Symbiotic Relationship Between Curricular and Co-Curricular Learning for Military Cadets Majoring in History. *Teaching & Learning Inquiry*. 2025. Vol. 13. Article 60. DOI: 10.20343/teachlearninqu.13.60

9. Sowden W. J., Lewis N., Jones R. Self-distancing is positively related to higher scores during U.S. Army ROTC advanced leadership training. *Military Psychology*. 2025. Vol. 37. No. 2. P. 187–198. DOI: 10.1080/08995605.2025.2480481

10. Henkelman, John Robert, "Adventure's Role on First-Year ROTC Cadet's Sense of Belonging and Trust": master's thesis. Durham : University of New Hampshire. 2024. URL: <https://scholars.unh.edu/thesis/1829>

11. Толук І., Супрунов Ю. Особливості підготовки військових фахівців тактичного рівня у ВВНЗ США та окремих країн НАТО. *Військова освіта*. 2018. № 1(37). С. 259–271.

12. Вавилова Н. Політика військової освіти: досвід США для України. *Військова освіта*. 2021. № 1(43). С. 18–23. DOI: 10.33099/2617-1783/2021-43/18-23

13. Карпенко В. Забезпечення якості професійної військової освіти: досвід США для України. *Військова освіта*. 2023. № 1(47). С. 92–99. DOI: 10.33099/2617-1775/2023-01/92-99

14. Sun J. C., Pifer M. J., Turner H. A., Pratt T. L. The Heightened Contributory Partnership Phenomenon: Legitimacy-Seeking Goals and Behaviors within ROTC. *Innovative Higher Education*. 2025. Vol. 50, No. 3. P. 867–891. DOI: 10.1007/s10755-024-09766-w

15. Leal D. L. Students in Uniform: ROTC, the Citizen-Soldier, and the Civil-Military Gap. *PS: Political Science & Politics*. 2007. Vol. 40. No. 3. P. 479–483. DOI: 10.1017/S1049096507070671

16. U.S. Army Cadet Command. *USACC Circular 601-25-1: Reserve Officers' Training Corps Accessions and Branching*. 2024. URL: https://armyrotc.army.mil/wp-content/uploads/2024/05/USACC_CIR_601_25_1.pdf

REFERENCES

1. Buckley, J. B., Rivers, I. D., George, C. E., Pratt, T. L., & Pifer, M. J. (2025). "Not camouflaging anything": The influence of ROTC affiliation on campus climate and sense of belonging. *Journal of Diversity in Higher Education*. 18(1). Pp. 37–48. DOI: 10.1037/dhe0000469 [in English]

2. Jensen, C. (2011). The Intelligence Officer Training Corps: An ROTC-style program for the IC. *International Journal of Intelligence and CounterIntelligence*. 24(4). Pp. 733–745. DOI: 10.1080/08850607.2011.598806 [in English]

3. Masland, J. W., & Lyons, G. M. (1959). *Education and Military Leadership: A Study of the ROTC*. Princeton : Princeton University Press. [in English]

4. Mele, P. A. (2020). Army ROTC and military science: Developing trusted Army professionals. *New Directions for Student Leadership*. 2020(165). Pp. 137–148. DOI: 10.1002/yd.20375 [in English]

5. Moore, E., & Swick, A. (2018). Leveraging ROTC to Span the Civil-Military Gap. Washington, D.C. : Center for a New American Security. URL: <https://www.cnas.org/publications/reports/working-paper-leveraging-rotc-to-span-the-civil-military-gap> [in English]

6. Pifer, M. J., & Buckley, J. B. (2024). Holistic Development Toward Effective Citizenship as a College Outcome: The Example of ROTC. *Journal of College Student Development*. 65(6). Pp. 591–608. DOI: 10.1353/csd.2024.a944809 [in English]

7. Poltorakov, O. Yu., & Shchyhol, I. V. (2021). Sotsialno-instytutsiini problemy pidhotovky ofitseriv zapasu v suchasni Ukraini [Socio-institutional problems of reserve officer training in modern Ukraine]. *Viiskova osvita*. 1(43). Pp. 246–253. DOI: 10.33099/2617-1783/2021-43/246-253 [in Ukrainian]

8. Rohrer, K. E., & Smith, M. J. (2025). Classwork and the Corps: The Symbiotic Relationship Between Curricular and Co-Curricular Learning for Military Cadets Majoring in History. *Teaching & Learning Inquiry*. 13. DOI: 10.20343/teachlearninqu.13.60 [in English]

9. Sowden, W. J., Lewis, N., & Jones, R. (2025). Self-distancing is positively related to higher scores during U.S. Army ROTC advanced leadership training. *Military Psychology*. 37(2). Pp. 187–198. DOI: 10.1080/08995605.2025.2480481 [in English]

10. Henkelman, J. R. (2024). "Adventure's Role on First-Year ROTC Cadet's Sense of Belonging and Trust" : master's thesis. Durham : University of New Hampshire. URL: <https://scholars.unh.edu/thesis/1829> [in English]

11. Tolok, I., & Suprunov, Yu. (2018). Osoblyvosti pidhotovky viiskovykh fakhivtsiv taktychnoho rivnia u VVNZ SSHA ta okremykh krain NATO [Peculiarities of training tactical-level military specialists in higher military educational institutions of the USA and some NATO countries]. *Viiskova osvita*. 1(37). S. 259–271 [in Ukrainian]

12. Vavilova, N. (2021). Polityka viiskovoi osvity: dosvid SSHA dlia Ukrainy [Military education policy: US experience for Ukraine]. *Viiskova osvita*. 1(43). S. 18–23. DOI: 10.33099/2617-1783/2021-43/18-23 [in Ukrainian]

13. Karpenko, V. (2023). Zabezpechennia yakosti profesiinoi viiskovoi osvity: dosvid SSHA dlia Ukrainy [Quality assurance of professional military education: US experience for Ukraine]. *Viiskova osvita*. 1(47). S. 92–99. DOI: 10.33099/2617-1775/2023-01/92-99 [in Ukrainian]

14. Sun, J. C., Pifer, M. J., Turner, H. A., & Pratt, T. L. (2025). The Heightened Contributory Partnership Phenomenon: Legitimacy-Seeking Goals and Behaviors within ROTC. *Innovative Higher Education*. 50(3). S. 867–891. DOI: 10.1007/s10755-024-09766-w [in English]

15. Leal, D. L. (2007). Students in Uniform: ROTC, the Citizen-Soldier, and the Civil-Military Gap. *PS: Political Science & Politics*. 40(3). Pp. 479–483. DOI: 10.1017/S1049096507070671 [in English]

16. U.S. Army Cadet Command. (2024). *USACC Circular 601-25-1: Reserve Officers' Training Corps Accessions and Branching*. URL: https://armyrotc.army.mil/wp-content/uploads/2024/05/USACC_CIR_601_25_1.pdf [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ПОЛТОРАКОВ Олексій – кандидат політичних наук, старший дослідник Інституту стратегічних комунікацій Національного університету оборони України.
Наукові інтереси: військова освіта, цивільно-військові відносини, стратегічні комунікації, національна безпека.
ЩИГОЛЬ Ірина – кандидат соціологічних наук, провідний соціолог навчальної та освітньої лабораторії кафедри методології та методів соціологічних досліджень Київського національного університету імені Тараса Шевченка.
Наукові інтереси: військова освіта, соціологія освіти, військова соціологія.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

POLTORAKOV Oleksii – PhD in Political Science, Senior Researcher, Institute of Strategic Communications, National Defence University of Ukraine, Kyiv, Ukraine.
Scientific interests: military education, civil-military relations, strategic communications, national security.
SHCHYGOL Iryna – Candidate of Sociological Sciences, Leading Sociologist of the Training and Educational Laboratory of the Department of Methodology and Methods of Sociological Research of the Taras Shevchenko National University of Kyiv.
Scientific interests: military education, sociology of education, military sociology.

Стаття надійшла до редакції 19.03.2026 р.
 Стаття прийнята до друку 29.03.2026 р.